

SAKLAMBAÇ

Ruhumu yakaladım, sobe
evim ortalık yerde ve köşe taşlarım
avludaki söğüt beni beklemekte
akşamlar hep erken ve süt sıcak
yazı sarsıyor ılık sesleri
kalbim kalmış açıkta, sobe

O baktığınız yerdeyim, sobe
kirişler arkasında duran fotoğraf
uyuyakalmışım derin rüyada
sudan çıkmış gibiyim ve de ıslak
az nüfuslu bir kasaba çarşısında
ayaklandım çırılçıplak, sobe

Kesik kırık anılar, sobe
muhacirlerden yükselen itiraz
salaş bir meyhanenin hıçkırıkları
ayarı tutmayan plak iğnesi
gibi mesafeleri kapatan ahlar
burada bağ(r)ını yırtan söz, sobe

Akışı değişen ırmak, sobe
korular ve korkular, diş çıkarıcı bebek
bir tabut kendine yer arıyor boyuna
dönen gök, suyu donmuş kuyu
üzülelim biraz, mümkündür üzölmek
yüzümde dolanan bulut, sobe

Güzel yağmur tanesi, sobe
yolum izine düşer bir ceylanın
sürükler tırnaklarımı peşi sıra
dikenleri batar gözüme kirpiklerinin
sarı sarı armutlar yüzer havuzda
çayırdan öten tarla kuşu, sobe

İçimde gezinen mecnun, sobe
yanmış ayaklarıyla ve el sallayan
ya bir ıssız dağa düşmüş yolu
ya bir dilek ağacında ömrü sallanan
ve yurt tutmuş da gövdemi
uzuyor sürgün dalları, sobe

Kaderli ağaçlar, sobe
acıyı çatırdayan orman sessizliğim
bibirine eğilmiş aşk telaşı
taht kurmuş kalbime böyle şeyler
gece nöbetleri, uzun bekleyişler
bir o kadar da karanlık, sobe

Ama böyle oluyor işte, sobe
ele veriyor beni üstümdeki gömlek
sokaklarda kol gezen eylül
çırpınan kanat, havadaki uçmak
bu yapışkan katran ve tüy ve telek
yuvasını şaşırarak konmak, sobe

Toprağın içi tohum, sobe
yokluk derdime saçılmış bir kere
varlık hangi tarlada boy verir
kim ne kadar kalabilir doğasında
ve kim ne kadar yorgan altında
saklanabilir ömürünce, sobe

Şehre yürüyen münadi, sobe
bir baş dönmesiyle içlenen keder
minarelerden yere düşen yürek
yelkovanı kırgın, hayata muğber
akrebi kendine titreyen ölmek
ve kader kısmet, sobe

Yüze kadar saydım, sobe
kayacakmış gibi yıldızlar uzaydan
çalıları kolladım, meşe dallarını
rüzgâr alıp götürüyor her yanımı
otlar dağınık, gelincikler perişan
yalnızlığa açan karanfil, sobe

Bir taş uçuyor havada, sobe
yolunu kaybeden yol gösterici
uzaklaştığı menzil ne kadar ırak
bir kuş nereye tüner şiirde
düştüğü yer öyle belirsiz muğlak
“ol taş olmuş gönüller”, sobe

Gölge almış yerimi, sobe
durdum koşuların bittiği mağarada
musallası yukarı ve aşağıya inen
bana sırtını dönmüş melekler
bir münzevi yol alıyor maverada
duacısı kendi olan şair, sobe